

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE

---

3. neděle adventní Cyklus C

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“ On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“ I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“ Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“ Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opáneků. (Lk 3,10-16)

Milí přátelé, v dnešní neděli, které říkáme Gaudete – radostná neděle jsme se opět v evangeliu setkali s největším prorokem, který žil na této zemi. O kom je řeč? (*nechte odpovědět děti*) Ano, hlavní postavou dnešního textu je Jan Křtitel. Muž, kterého vyhledávali lidé z různých míst a různého společenského postavení. Možná byli zvědaví, jak asi vypadá ten „podivín“ ve velbloudí srsti, ten člověk, který si za svůj domov vybral poušť a živí se takovými „lahůdkami“, jako jsou kobylinky a med. A když jej našli, tak toužili po změně vlastního života. Jan byl pro ně velkým příkladem. To neznamena, že by se chtěli oblékat do stejného oblečení jako on, nastěhovat se na poušť, vyměnit svůj jídelníček. Ale díky Janu Křtiteli pochopili, že tady na zemi nejsou jen oni, ale že jsou tu i jiní lidé, kteří potřebují jejich pomoc. Že jsou tu lidé, kteří nemají zdaleka tolik majetku jako oni a pochopili dokonce to, že mají-li něco navíc, je to příležitost, abych se o to rozdělili. Je to jiný pohled na vlastnění.

A jak to bylo s těmi opánkami o kterých mluví Jan Křtitel? Vzpomene si někdo, co o nich bylo v evangeliu řečeno? (*nechte odpovědět děti*) Proč Jan Křtitel mluví o tom, že není hoden rozvázat řemínky u opáneků? Nemělo by tam spíš být napsáno zavázat než rozvázat? Vysvětlíme si to. Když přišel vzácný host do domu, tak jako projev úcty mu byly sundány boty a vodou umyty nohy. Tuto práci dělal otrok. Ten nejposlednější služebník v pánově domě. Co tím tedy chce Jan Křtitel říci? Že ten, který přichází – Ježíš, je jako nejvzácnější host a Jan, že je proti němu méně než otrok. Byl to příklad velké pokory. Bylo to důležité, protože lidé by mohli myslet, že tím očekávaným mesiášem je Jan a to by byl velký omyl.

A co máme dělat my? Za prvé se můžeme radovat, že máme v Janovi příklad lásky, která se dívá na druhého více než na sebe. A to je v dnešní době velmi potřebné. A nemusí to být jen v hmotných věcech. Často může být našim největším darem pro druhé náš čas. Umíme se o něj rozdělit s druhými? A za druhé, že je i pro nás Ježíš tím nejvzácnějším hostem.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

3. neděle adventní Cyklus C

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“ P (Lk 3,10-11)

Pomůcky: papír A2 s namalovaným velkým otazníkem

Milí přátelé, v dnešní neděli, které říkáme Gaudete – radostná neděle jsme se opět v evangeliu setkali s největším prorokem, který žil na této zemi. O kom je řeč? (*nechte odpovědět děti*) Ano, hlavní postavou dnešního textu je Jan Křtitel. Muž, kterého vyhledávali lidé z různých míst a různého společenského postavení. Možná byli zvědaví, jak asi vypadá ten „podivín“ ve velbloudí srsti, ten člověk, který si za svůj domov vybral poušť a živí se takovými „lahůdkami“, jako jsou kobylky a med. A když jej našli, tak toužili po změně vlastního života. Jan byl pro ně velkým příkladem. To neznamená, že by se chtěli oblékat do stejného oblečení jako on, nastěhovat se na poušť, vyměnit svůj jídelníček. Ale díky Janu Křtiteli pochopili, že tady na zemi nejsou jen oni, ale že jsou tu i jiní lidé, kteří potřebují jejich pomoc. Že jsou tu lidé, kteří nemají zdaleka tolik majetku jako oni a pochopili dokonce to, že mají-li něco navíc, je to příležitost, abych se o to rozdělili. Je to jiný pohled na vlastnění.

A jak to bylo s těmi opánkami o kterých mluví Jan Křtitel? Vzpomene si někdo, co o nich bylo v evangeliu řečeno? (*nechte odpovědět děti*) Proč Jan Křtitel mluví o tom, že není hoden rozvázat řemínky u opánků? Nemělo by tam spíš být napsáno zavázat než rozvázat? Vysvětlíme si to. Když přišel vzácný host do domu, tak jako projev úcty mu byly sundány boty a vodou umyty nohy. Tuto práci dělal otrok. Ten nejposlednější služebník v pánově domě. Co tím tedy chce Jan Křtitel říci? Že ten, který přichází – Ježíš, je jako nejvzácnější host a Jan, že je proti němu méně než otrok. Byl to příklad velké pokory. Bylo to důležité, protože lidé by mohli myslet, že tím očekávaným mesiášem je Jan a to by byl velký omyl.

A co máme dělat my? Za prvé se můžeme radovat, že máme v Janovi příklad lásky, která se dívá na druhého více než na sebe. A to je v dnešní době velmi potřebné. A nemusí to být jen v hmotných věcech. Často může být naším největším darem pro druhé náš čas. Umíme se o něj rozdělít s druhými? A za druhé, že je i pro nás Ježíš tím nejvzácnějším hostem.

Tady máte velký otazník. Napište k němu každý sám, jak byste mohli pomoci druhým nebo co jste ochotni pro druhé obětovat. Papír pak můžete položit k obětnímu stolu.